

РЕШЕНИЕ

№ 1514

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **11559** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 25. 07. 2013 г. по НАХД № 22471 / 2012 г., Софийски районен съд, НО, 8 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 51981 / 16. 10. 2012 г. издадено от началник „АНД” – отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на С. О. К., е наложена глоба в размер на 400 лв. на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането, за нарушение на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от К., с която се моли същото да бъде отменено като неправилно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, не взема становище по нея.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Б. и М. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на

първоинстанционния съд.

Установено е, че на 03. 10. 2012 г., около 17.30 часа, в [населено място], ул. С., жалбоподателя К. управлявал лек автомобил „Б.“ с ДК [рег.номер на МПС] , без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Същия ден бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на жалбоподателя на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 51981 / 16. 10. 2012 г. от началник „АНД“ – отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че първоинстанционното решение е неправилно и необосновано.

Районния съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, които настоящата инстанция счита за правилни и законосъобразни.

С обжалваното наказателно постановление, на физическото лице С. К. е наложена глоба в размер на 400 лв. на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането, за нарушение на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Съгласно чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ, договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република Б. и не е било спряно от движение. В същото време, нормата на чл. 315, ал. 1 от КЗ определя, че лицето което управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба в размер от 400 до 600 лв.

В съответствие със законовата норма, правилно от страна на районния съд е констатирано, че така посочена нормата се отнася не само за притежателя на автомобила, но и за лицето, което го управлява без да представи изискуемата задължителна застраховка, какъвто е настоящия случай.

По делото безспорно е установено, че към 03. 10. 2012 г. около 17.30 часа, когато е извършено нарушението, управлания от жалбоподателя лек автомобил не е имал задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, а такава е сключена по- късно – на същата дата в 18. 02 часа. Очевидно след установяването на нарушението, жалбоподателят е сключил такава отговорност, но това не води до несъставомерност на нарушението, както и не обуславя налагането на по-леко наказание, каквито са доводите в касационната жалба, тъй като наказанието е определено в минимален размер.

Видно е също така, че при съставянето на АУАН, жалбоподателят е посочил изрично, че няма възражения, поради което са неоснователни доводите за недоказаност на нарушението.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. От страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, въззивния съд е постановил правилно решение.

Съдът намира за неоснователни и доводите, че жалбоподателят не бил редовно призован за заседанието проведено на 19. 06. 2013 г. от СРС, тъй като независимо, че е получена призовката на същата дата, жалбоподателят е бил редовно призован за предходното съдебно заседание на 20. 03.2013 г., поради което не са нарушени правата му.

Обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25. 07. 2013 г. по НАХД № 22471 / 2012 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение – 8-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.